

Església vella de Santa Maria de Vilalba Sasserra

Vilalba Sasserra

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Església Vella de Santa Maria de Vilalba Sasserra
Emplaçament Als afores del poble

Coordenades:

Latitud: 41.644476117773
Longitud: 2.451348568157
UTM Est (X): 454310
UTM Nord (Y): 4610450

Classificació

Número de fitxa 08306 - 5
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Romànic Barroc
Segle s.XI-XVII
Any 1034
Autoria de l'element: Desconegut
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari IPAC Núm. 29627: <https://invarquit.cultura.gencat.cat/card/29627>
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religiós/Cultural
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Terrassa
Autoria de la fitxa Joel Colomer Casamitjana

Descripció

L'església parroquial de Vilalba Sasserra és un edifici romànic reformat en diferents èpoques. És de planta de creu llatina amb una sola nau coberta per una volta de canó lleugerament apuntada i amb absis semicircular amb un arc triomfal. La porta d'entrada es troba a ponent, amb llinda i uns esglaons pel seu accés a l'edifici. Al costat del cor hi ha un arc toral apuntat. Al seu interior hi ha dues capelles, una del segle XVI i una segona del segle XVII. Segons dades històriques el creuer i el presbiteri es van construir l'any 1609. El campanar quadrat amb quatre obertures laterals coronat amb merlets i tancat per una construcció de forma piramidal. Al costat de l'església es troba en cementiri municipal.

Elements i béns mobles que van formar de l'ornamentació de l'església i que actualment es troben desapareguts, en destaquen tres. La pila baptismal segurament d'època romànica es va trobar a l'exterior de l'església, a les dependències del cementiri en molt mal estat fins que va ser substreta. Només es té una fotografia antiga, de la qual mostra el seu malestat de conservació i no s'hi observen elements decoratius. Un segon conjunt ornamental de primer ordre i que s'ha perdut és l'antic retaule gòtic de l'església. Es tenen unes imatges fetes per Antoni Gallardo i Garriga i formen part de la Col·lecció del Catàleg Monumental del SCCM (CAT AGDB R 157147). Finalment destacar l'altar major del barroc català del segle XVIII. També es té una imatge antiga, ja que va ser cremat durant la guerra civil del 1936.

Història

"La primitiva església romànica està documentada el 1034. Un document de 1041 indica que va ser donada a la canònica de la seu de Barcelona. Va rebre diverses denominacions al llarg del temps; així, els documents més antics del s. XI li donen el nom de Santa Maria de "Vulpiliariis o Vullpayeriis", però també el de Sant Maria "de Serta". El 1130, en l'acta de consagració de l'església de Collsabadell, hi consta com a dependent d'aquesta, a la qual estigué unida fins a mitjans del s. XV. Se sap que l'any 1609 es va donar permís per ampliar l'església. El 1446 estava unida a la de Sant Andreu de Vallgorguina". (Fitxa 29627 IPAC).

Es conserven fotografies de principis del segle XX al fons fotogràfic de la Diputació de Barcelona-Servei de Monuments.

Bibliografia

ALMERICH i PADRÓ, Paulina, (2002), De Vulpiliariis a Vilalba Sasserra, Ajuntament de Vilalba Sasserra i Diputació de Barcelona, Barcelona.

A.A.V.V. (1991), Catalunya Romànica, Vallès Occidental i Vallès Oriental, vol.XVIII, p.437-438, Barcelona.

VALL, Ramon-MASVIDAL, Agustí, (1983), El romànic del Vallès, ed AUSA, Sabadell.

